

Afrapportering af social værdi: Muligheder og udfordringer

Reviewartikel

FN's verdensmål er tæt forbundet med forbedringer i samfundets trivsel og omhandler for eksempel sundhed og uddannelse, reduktion af ulighed og social velfærd. For at kunne opfylde disse mål er det af stigende relevans for private virksomheder, offentlige institutioner og non-profit-organisationer at kunne afrapportere deres sociale værdi for at legitimere, reflektere over og kommunikere deres initiativer i forhold til samfundets velfærd. Denne artikel uddyber

specifikt begreberne social værdi og mulighederne for rapportering af denne og opsummerer erfaringer fra organisationer, som har benyttet sig af rapportering af social værdi. Der sættes fokus på muligheder og udfordringer vedrørende forskellige metoder til måling og afrapportering af social værdi og håndteringen af forskellige interessenter. Artiklen diskuterer desuden indvirkninger på politisk beslutningstagning i forbindelse med rapportering af social værdi.

Stigende politisk fokus på social værdi

FN's verdensmål består af 17 konkrete mål, som den daværende regering senest i 2021 fremlagde en handlingsplan for (Finansministeriet, 2021). Handlingsplanen indebærer blandt andet en reduktion af CO₂-udslip med 70 pct. i 2030, kvalitetsuddannelse og ansvarligt forbrug og produktion. Dette har en direkte effekt på vedtagne lovforslag, da disse skal screenes for konsekvenser for verdensmålenes opfyldelse. I kombination hermed har EU-Parlamentet i november 2022 vedtaget et direktiv om bæredygtighedsrapportering benævnt Corporate Sustainability Reporting Directive (CSRD), som forpligter større virksomheder og børsnoterede SMV'er til at indsamle, vurdere og rapportere på ESG (Environmental, Social and Governance)-data for at få opnå mere gennemsigtighed omkring virksomheders indvirkning på bæredygtighed (EU direktiv 2022/2464). CSRD-direktivet skærper kravene til virksomheders afrapportering vedrørende ESG-data og skal påtegnes af revisorer. Ordningen kommer til at omfatte 2.300 danske virksomheder, og direktivet træder trinvist i kraft fra 1. januar 2024. Sådanne lovændringer og handlingsinitiativer er udtryk for en trend hos interessenter og i samfundet generelt, nemlig at der er stigende krav til gennemsigtighed og afrapportering med hensyn til arbejdet med disse samfundsudfordringer.

Tendenserne vedrørende gennemsigtighed og afrapportering kan tilsvarende ses i den offentlige sektor (f.eks. universiteter) og i non-profit-organisationer, hvor organisationers rolle i og indflydelse på samfundet bliver en stadig større genstand for opmærksomhed. Som reaktion på de stigende samfundsmæssige bekymringer og offentlige interesser i evidensbaseret beslutningstagning, har social værdi og afrapporteringen af denne opnået stigende fokus i regnskabs-

**FREDERIK
ZACHARIASSEN**

Lektor, Aalborg University
Business School,
fdz@business.aau.dk

SIRLE BÜRKLAND

Lektor, Aalborg University
Business School,
sirle@business.aau.dk

forskning (Adams o.a., 2021; Corvo o.a., 2022; Costa og Pesci, 2016; Luke o.a., 2013; Nicholls, 2009). Dette gælder især i velfærds- og udviklingsprogrammer i den offentlige sektor og non-profit organisationer (Adams o.a., 2021; Dowling, 2017). »Impact« og »social value« er blevet politiske begreber, og »impactization« er blevet en måde at tænke på, der fokuserer på påviselige resultater af sociale indsatser (Power, 2018).

Det politiske fokus på social værdi er stigende, og specifikt er den sociale værdi af organisationers bidrag til samfundet blevet til et ofte diskuteret politisk emne

Det politiske fokus på social værdi er således stigende, og specifikt er den *sociale værdi* af organisationers bidrag til samfundet blevet til et ofte diskuteret politisk emne. Dette kan ses i den konstante fokus i medierne på velfærdsudfordringer som for eksempel hjemløshed, udsatte borgere, fattigdom, ældrepleje, sundhed, flygtninge etc. Der er i forbindelse med fokuset på disse udfordringer opstået krav fra interessenter og myndigheder til, at organisationer og institutioner skal kunne dokumentere og afrapportere på projekter og initiativer, hvis formål er at frembringe social værdi. For eksempel skriver Social- og Boligstyrelsen (2023: 6) i deres vejledning til institutioner, som vil modtage driftstilskud, at institutionerne skal beskrive »hvordan aktiviteter, indsats og resultater måles, dokumenteres og evalueres og herunder hvilke overvejelser der ligger bag [dette]«. I forlængelse med denne diskurs ikke kun herhjemme, men også internationalt er der opstået forskellige metoder og retningslinjer til, hvordan virksomheder kan afrapportere og udvise gennemsigthed i forhold til skabelsen af social værdi og impact (Lingane og Olsen, 2004; King, 2014), så værdien af organisationers arbejde kan synliggøres og retfærdiggøres.

Sammenlignet med miljø- og bæredygtighedsregnskaber, hvor der er udviklet standarder for Corporate Social Responsibility (CSR) og integrativ rapportering i de senere år, har organisationer og især sociale iværksættere og andre non-profit organisationer rapporteret om, at der mangler viden om regnskabsprincipper og standarder for social værdi og effekt, og at der generelt er mangel på passende regnskabsmetoder til at demonstrere frembringelsen af værdi (Barman o.a., 2021). Flere metoder er blevet udviklet gennem årene med dertilhørende fordele, ulemper og grader af anvendelighed (for eksempel Blended Value Accounting, Social Return on Investment og social cost-benefit analyser), men standardisering og retningslinjer mangler stadig på området. Selvom social værdi og impact rapportering er en stigende tendens, især i Storbritannien og USA (Hall o.a. 2015; Hall og Millo, 2018; Nicholls, 2009), er der således stadig en vis forvirring om metoderne og forskellige udfordringer vedrørende rapportering om social indvirkning i praksis (Barman o.a., 2021). I modsætning til det klassiske finansielle regnskab defineres væsentlighedsbeslutninger ikke af etablerede regnskabsstandarder eller normer for best practice, når der er tale om regnskabsopgørelser af social værdi og social

impact. Når man derfor forsøger at indfange social værdi, »står nuværende regnskabs- og rapporteringspraksis overfor en historisk udfordring – institutionaliserede konventioner halter bagefter samfundets informationskrav« (Nicholls, 2018: 138, oversat af forfatterne).

» I modsætning til det klassiske finansielle regnskab defineres væsentlighedsbeslutninger ikke af etablerede regnskabsstandarder eller normer for best practice, når der er tale om regnskabsopgørelser af social værdi og social impact.

Denne artikel gennemgår forskellige metoder til måling og rapportering af social værdi og effekt, der har fået forskeres og praktikers opmærksomhed i løbet af de sidste år og tager specifikt et mere grundigt kig på den mest anerkendte metode af disse, nemlig Social Return on Investment (SROI). SROI har især vundet popularitet i den offentlige og almennyttige sektor, og metodens popularitet er især stigende i offentlige institutioner og i evalueringen af arbejdet i kommuner og non-profit organisationer i Storbritannien (Hall o.a., 2015), USA (Nicholls, 2018), Holland (Vluggen o.a., 2020) og en række andre lande (Bellucci o.a., 2023; Green, 2019; Firtin, 2023). Der er udviklet forskellige retningslinjer (Lingane og Olsen, 2004; Nicholls o.a., 2012) og en række vellykkede og ikke så vellykkede SROI-implementeringer af forskellige organisationer er blevet analyseret i litteraturen (Bellucci o.a., 2019; Luke o.a., 2013) for bedre at forstå social værdi og effekt og afrapporteringen af denne.

Denne artikel gennemgår fordelene ved SROI-metoden og gør samtidig opmærksom på de udfordringer, problematikker og bias, som denne metode indebærer og sætter tillige fokus på fremtidige anvendelsesmuligheder. Brugen af SROI kan potentielt skabe et mere gennemsigtigt og bedre overblik for interessenter for, hvordan og i hvor stor grad en given organisation bidrager til social værdiskabelse. Det er artiklens overordnede konklusion, at benyttelsen af SROI kan give en forbedret afrapportering af social værdi, men at dette afhænger af mangfoldigheden af interessenter, tilgangen til retningslinjer og brugen af målemetoder og ressourcer.

Måling og afrapportering af social værdi

Forskellige metoder og deres anvendelsesmuligheder

Konceptet »social værdi« er svært definerbart, idet begrebet består af to relativt vage og debatterede termer, nemlig »social« og »værdi«. »Social« kommer af det latinske ord sociālis, som betyder association eller tilhørsforhold til en anden eller et samfund, mens begrebet »værdi« kan defineres enten som en utilitaristisk og objektiv markedsværdi (Bowman og Ambrosini, 2000) eller som den subjektive værdi på et personligt plan mellem individer eller i samfundet generelt (Lautermann, 2013). Når disse to begreber sættes sammen, har organisationsteoretikeren Brickson (2007) overordnet defineret social værdi som det, der forbedrer levestandarden for befolkninger. Mere specifikt

har Young (2006) defineret social værdi som udsatte borgeres oplevelser af skift i relationer igennem social forandring. Eksempler på social værdi fra case-studier i litteraturen inkluderer blandt andet restaurering af historiske ejendomme (Nielsen o.a., 2021), jobtræning for udsatte borgere (Walk o.a., 2015), omsorg for immigranter (Green, 2019), support for handicappede (Owen o.a., 2015) og rehabilitering af fanger (Jardine og Whyte, 2013).

Når sådanne sociale værdier skal opgøres, findes der flere forskellige metoder til dette. Triple bottom line (TPL) er den nok mest kendte metode, som blev opfundet efter udgivelsen af Brundtland-rapporten i 1987, der for alvor satte fokus på nødvendigheden af miljømæssige og sociale initiativer. TPL benytter udtrykket »profit, people and planet« for at fjerne det ensidige fokus på profit og i stedet opnå en balance mellem profit, social værdi og bæredygtighed. TPL-modellen har dog aldrig opnået den store opmærksomhed fra forskning vedrørende social værdi, mens andre modeller, som er fulgt efter, er mere avancerede, konkrete og efterprøvede i deres udtryk. For eksempel tager Blended Value Accounting (BVA), udviklet i 2003, udgangspunkt i, at organisationer skaber både social og finansiel værdi, og at disse to værdier ikke strider imod hinanden. Derfor foreslås det, at regnskabsopgørelser som en konsekvens heraf med fordel kan være mere holistiske og omfattende, hvor der kan anvendes flere forskellige redskaber i opgørelsen af værdi, og hvor både kvantitative og kvalitative teknikker kan benyttes i samspil. BVA er derfor også ofte anskuet som et paraplybegreb, der dækker over en række heterogene metoder. En af disse er social cost-benefit-analyse, hvor der forsøges at sættes en økonomisk værdi på sociale værdier og bæredygtighed og derefter sammenligne disse beregninger med de omkostninger, som er forbundet med at opnå værdierne. Denne metode er dog traditionelt set oftest benyttet af økonomer og har ikke i samme grad som andre metoder haft sit virke i den offentlige sektor og non-profit organisationer (Arvidsson o.a., 2013).

En anden metode er Sustainability Balanced Scorecard (SBCS), som sigter på at udvikle ikke-finansielle præstationsmål for organisationens værdiskabelse (Hansen og Schaltegger, 2016). Denne metode har en del legitimitet, idet Balanced Scorecard i sig selv er et ofte benyttet arbejdsredskab i virksomheder og organisationer både herhjemme og internationalt. Præstationsmålene kan frit vælges af organisationen selv, og der skabes derfor grobund for en bottom-up process ved denne metode, hvor medarbejdere kan inddrages i udvælgelsen af præstationsmålene. Herudover kan man i SBSC yderligere tilføje et strategikort, hvor sammenhængen mellem de identificerede præstationsmål kan visualiseres ved hjælp af pile mellem de præstationsmål, der påvirker hinanden. En sidste metode er Skandiamodellen og den Social Økonomiske Investeringsmodel (SØM), som præcist estimerer værdien af sociale initiativer via tekniske beregninger (Det nationale forsknings- og analysecenter for velfærd, 2018). I nedenstående tabel 1 ses en oversigt over forskellige metoder til at opgøre social værdi.

Tabel 1: Oversigt over metoder til opgørelse af social værdi

	Overordnet ide	Metode	Fordele	Ulemper
Blended Value Accounting (BVA)	Organisationer skaber både finansiell og social værdi, som ikke er i modsætning til hinanden	En mere holistisk og fri afrapporteringsform, hvor visualiseringer flittigt benyttes	Mulighed for at synliggøre den sociale værdi på den måde, som organisationen finder bedst	Mangel på standardiserede retningslinjer Risiko for afkobling mellem rapportering og faktisk indsats
Finansiell afrapportering	Finansiell rapportering er også et udtryk for social værdi, idet organisationers produktion af økonomisk værdi vil medføre social værdi	Klassiske og troværdige afrapporteringsformer såsom resultatopgørelse, balance, likviditetsopgørelse og budget	Klart defineret begrebsramme Troværdigt Objektivt	Ringe evne til at synliggøre social værdi Forudsætning om, at økonomisk værdi er social værdi
Skandiamodellen/ Social Økonomisk Model (SØM)	Beregninger af samfundsværdien af lokale forebyggelsesinitiativer og sociale indsatser	Et værktøj, der indeholder data for f.eks. arbejdsmarkedsydelse, omkostninger for retsvæsen, sundhedsvæsen etc.	Objektivt grundlag for afrapportering Standardiserede værdier	Kan være svært at gennemskue beregningsværdier Specifikke typer af social værdi kan være underrepræsenteret
Social Cost Benefit Analysis (SCBA)	Fordele, omkostninger og skift i social værdi sidestilles	Omregner social værdi og omkostninger til beløb, så en bundlinje kan udregnes	Kan være objektivt Nuancerede regneteknikker	Kan blive for forretningspræget og for simpelt
Social Return on Investment (SROI)	SROI er et let kommunikerbart, sammenligneligt og objektivt mål for værdien af socialt arbejde	Ved at dividere de sociale gevinster med foretagne investeringer kan en ratio beregnes, som herefter kan justeres via forskellige faktorer	Nemt at forstå for interessenter Kan være objektivt Sammenlignelighed	SROI kan komme til at negligere aspekter, der ikke er målbare Beregninger kan være for subjektive
Sustainability Balanced Scorecard (SBSC)	Præstationsmål for social værdi komplementerer det traditionelle regnskab	En række præstationsmål defineres, som kan understøtte afrapporteringen af social værdi	Social værdi kan udtrykkes via forskellige målinger, som giver et holistisk billede	Præstationsmålene kan defineres vagt Præstationsmålene kan skævvride repræsentationen af den faktiske sociale værdi
Triple bottom line (TPL)	Virksomhedens afrapportering skal indeholde aspekter omkring både det økonomiske, sociale og miljømæssige	Organisationen rapporterer på tre forskellige områder af virksomheden i stedet for kun den økonomiske typisk via præstationsmål	Inkluderer alle værdiaspekter af organisationen Frie rammer for måden at afrapportere	Kan være vag og udefineret Kan føre til afkobling mellem afrapportering og faktisk indsats

De forskellige metoder har hver sine fordele og ulemper som nævnt i tabellen. Metoderne spænder fra traditionel, finansiell rapportering, som har en ringe evne til at synliggøre social værdi til mere bløde opgørelsesformer såsom Sustainability Balanced Scorecard (SBSC) over til mere »hårde« opgørelsesformer såsom Social Cost Benefit Analysis (SCBA) og SROI. En anden dimension i metoderne er, at nogle metoder slår på, at det bedste værktøj består af mere vage indikatorer og retningslinjer for målingen og udformningen af social værdi afrapportering som for eksempel Blended Value Accounting (BVA), mens andre slår på, at mere konkrete og fastlåste rammer er nødvendige for afrapporteringen som for eksempel SROI og Skandiamodellen. Fordelen ved standardiserede former for afrapportering er, at der bliver større mulighed for

sammenlignelighed mellem projekter, mens fordelene ved mere vage indikatorer er, at ikke alle organisationers sociale værdifrembringelse kan indsættes i stramme rapporteringsmetoder.

➤➤ **Fordelen ved standardiserede former for afrapportering er, at der bliver større mulighed for sammenlignelighed mellem projekter, mens fordelene ved mere vage indikatorer er, at ikke alle organisationers sociale værdifrembringelse kan indsættes i stramme rapporteringsmetoder.**

En af de mere benyttede og populære redskaber blandt metoderne i tabel 1 er SROI, som også har modtaget en hel del opmærksomhed blandt forskere, som specifikt har undersøgt brugen af SROI i organisationer via forskellige casestudier. I nedenstående afsnit vil mulighederne og udfordringerne vedrørende denne metode blive gennemgået.

Social Return on Investment (SROI)

SROI-metoden blev oprindeligt udviklet af »The Roberts Enterprise Development Fund«¹ i USA i slut 90'erne og er blevet et populært værktøj for organisationer til at afrapportere deres sociale værdi (Arvidsson o.a., 2013; Rotheroe og Richards, 2007; Walk o.a., 2015), specielt i Storbritannien og USA (Hall o.a., 2015; Hall og Millo, 2018; Nicholls, 2009). Ved benyttelse af SROI kan organisationer bedre synliggøre deres arbejde for interessenter og samfundet generelt og forbedre deres beslutningstagning med hensyn til frembringelsen af social værdi. SROI bliver også benyttet til at forbedre organisationens eget arbejde ved at evaluere projekter og træffe beslutninger vedrørende ressourceallokering og prioritering mellem forskellige aktiviteter. Herudover giver korrekt benyttelse af SROI-metoden en forbedring af sammenligneligheden mellem forskellige projekter indenfor organisationen og i nogle tilfælde endda på tværs af den givne branche (King, 2014). Andre forskere har nævnt, at SROI også potentielt kan bidrage til en form for forretningsrelateret legitimitet i forbindelse med kommunikation af social impact, hvilket giver bedre mulighed for at retfærdiggøre non-profit organisationers eksistensgrundlag og imødekomme fokuset fra omverdenen på resultater i stedet for på processer (Luke o.a., 2013; Maier o.a., 2015).

Metoden har vundet bredt indpas internationalt (Bellucci o.a., 2023), idet SROI har mange ligheder med den mest anvendte finansielle indikator benævnt afkastningsgraden eller på engelsk »Return on Investment« (ROI) og kan derfor relativt nemt forstås af interessenter. SROI-beregninger frembringer således en ratio, som man beregner ved at dividere den sociale værdi med investeringerne, der er anvendt for at opnå denne værdi. Dette og en række andre fordele gør SROI til et attraktivt supplement til organisationers og offentlige institutioners afrapportering af deres sociale værdi, og forskere har derfor også interesseret sig for begrebet, specielt i Storbritannien, hvor SROI

er benyttet på et nationalt plan (Hall og Millo, 2018). Internationalt er der udviklet adskillige retningslinjer for SROI, specielt i USA og Storbritannien² og i internationale organer såsom FN og WHO.³ I Danmark har Lindgaard o.a. (2015) fra Deloitte også beskrevet SROI-metoden og givet anbefalinger til brug af denne.

Den eksisterende forskning har undersøgt adskillige organisationers brug af SROI og generelt set har litteraturen demonstreret anvendeligheden af SROI-værktøjet. For eksempel undersøgte Owen o.a. (2015) brugen af SROI til at synliggøre værdien af et program for forbedring af livskvaliteten for handicappede amerikanere, mens Bellucci o.a. (2019) studerede, hvordan Ronald McDonald House Charities benyttede SROI beregninger til at vise deres interesser, hvor stor effekt det havde at tilbyde familier med syge børn gratis overnatninger tæt på det givne hospital. Tabel 2 giver et overblik over udvalgte SROI cases i private virksomheder, offentlige myndigheder og non-profit organisationer i forskellige lande.

Tabel 2: Oversigt over udvalgte SROI-cases

Casestudie	Sektor	Målgruppe	Organisationstype
Lingane og Olsen (2004)	Uddannelse blandt andet (USA)	Amerikanske borgere	Private virksomheder
Jardine og Whyte (2013)	Rehabilitering (UK)	Tidligere fanger	NPO
Luke o.a. (2013)	Ernæring og handicap-assistance (Tasmanien)	Lokalsamfundet	NPO
Millar og Hall (2013)	Sundhed (UK)	Britiske borgere	NPO
King (2014)	Sport og fællesskab (UK)	Britiske borgere	Offentlig myndighed
Moody o.a. (2015)	Wellness og ernæring (Holland og USA)	Lokalsamfundet	NPO
Mook o.a. (2015)	Ernæring, boligstøtte, support for indvandrere og handicap-assistance (USA)	Lokale amerikanske borgere	NPO
Owen o.a. (2015)	Jobtræning for mentalt handicappede (USA)	Lokale, arbejdsløse borgere	NPO
Watson o.a. (2016)	Innovativ bygningsdesign i sundhedssektoren (UK)	Britiske borgere	NPO
Then o.a. (2017)	Velfærd (Tyskland)	Tyske borgere	NPO
Hall og Millo (2018)	Offentlige embeder (UK)	Non-profit organisationer	Offentlig myndighed
Bellucci o.a. (2019)	Sundhed (Italien)	Familier med syge børn	Privat virksomhed
Green (2019)	Social integration/coaching (Sverige)	Arbejdsløse kvinder	NPO
Vluggen o.a. (2020)	Staten (Holland)	Hollandske borgere	Offentlig myndighed
Bellucci o.a. (2023)	Social assistance for mentalt handicappede (Italien)	Italienske familier	NPO

NPO = Non-profit organisation

Herhjemme er flere organisationer også begyndt at benytte sig af SROI. For eksempel er »Fundamentet« (Fundamentet, 2016) en forening i Aarhus, der tilbyder gratis rådgivning for udsatte borgere, og som har benyttet SROI til at påvise, at effekterne af organisationens arbejde er sparede behandlingsudgifter og offentlige udgifter til kommunal sagsbehandling og overførselsindkomster. Et andet eksempel er Landsforeningen for børn og forældres ydelser (2019), hvis mission er at støtte og rådgive børn og forældre igennem skilsmissefor-

løb via en bisidderordning. Respondenterne konkluderede på et spørgeskema uddelt af samme forening, at projektet havde positive effekter såsom færre depressioner, mindre stress, og at det var lettere at komme tilbage på arbejdsmarkedet. Disse effekter blev herefter konverteret til en kroneværdi.

Ifølge en af de mere kendte guidelines for SROI findes der rent regneteknisk en bestemt fremgangsmåde til at finde frem til denne kroneværdi (Lingane og Olsen, 2004). Organisationen skal nemlig vurdere, hvorledes den sociale værdi kommer til udtryk igennem proxies. Brugen af proxies er en måde at omregne den sociale værdi til en økonomisk værdi. Disse proxies er unikke fra projekt til projekt. Eksempler på proxies kan ses i Jardine og Whyte (2013), som benyttede sig af omkostningsbesparelsen ved at forhindre korttidsindsatte fanger i at begå kriminalitet igen. Disse omkostningsbesparelser bestod af omkostninger for gentagne retssager og omkostninger for drift- og kapacitetsomkostninger for fængsler i forbindelse med genindsættelse af tidligere fanger. Et andet eksempel er Bellucci o.a. (2019), som benyttede sparede omkostninger for familier ved at assistere dem med gratis overnatninger, når deres børn var på hospitalet. Lingane og Olsen (2004) brugte den samfundsmæssige ækvivalente værdi af nye jobs for tidligere arbejdsløse. I det tidligere eksempel med Landsforeningen for børn og forældres ydelser blev nogle af gevinsterne værdiansat konservativt, da det grundlæggende er svært at estimere værdien af mindre stress, mens værdien af at komme tilbage på arbejdsmarkedet kunne estimeres mere præcist. Foreningen opgjorde også disse værdier for fremtidige år, hvilket gav en samlet social værdi.

Der findes også eksempler på organisationer, som har udviklet værktøjer specifikt til omregning af sociale værdier og dermed tilføjet modifikationer til den oprindelige SROI metode. I Storbritannien har man produceret et værktøj, som kan beregne konsekvenser af sociale projekters impact (Social Value UK, 2020). Også i Holland har man implementeret SROI-beregninger i kommunerne (Vluggen o.a., 2020). I Tyskland har man benyttet SROI-modeller til måling af social værdi og effekt i deres ikke-lovpligtige velfærdsforeninger – de såkaldte Freie Wohlfahrtsverbände – som er store tjenesteudbydere i den tyske velfærdssektor, hvor 1,7 millioner tyskere arbejder (Then o.a., 2017). Man har ligeledes i den større svenske finanskoncern Skandia udviklet et værktøj, som kan kortlægge de samfundsmæssige gevinster ved sociale tiltag, og modellen benyttes i mere end 80 svenske kommuner. Dette er i dansk sammenhæng blevet videreudviklet af »Det nationale forsknings- og analysecenter for velfærd« for Bolig- og Socialstyrelsen og blevet benævnt den »Socialøkonomiske investeringsmodel« (SØM). Dette har udmøntet sig i et excel-ark, som man frit kan downloade på organisationens hjemmeside⁴ og benytte. Excel-arket assisterer med at omregne den sociale værdi til kronebeløb.

Ideen i SROI er herefter at dividere denne værdi med de totale investeringer eller omkostninger, som er blevet benyttet til at opnå denne værdi. Landsforeningen for børn og forældres ydelser regnede sig for eksempel frem til en SROI værdi på 32,3 pct. Dette tal beregnes ved at sige, at den sociale værdi

for en organisations arbejde for eksempel kunne være estimeret til at være 2.500.000 kr. for et givent investeringsprojekt. Hvis der er investeret 4.500.000 kr. for at opnå denne værdi, vil det give en SROI-ratio på 55 pct. (2.500.000 divideret med 4.500.000). Fordelen ved denne metode er, at udregningsmetoden giver incitament til organisationer til både at frembringe mere værdi med den mængde af ressourcer, som er stillet til rådighed og samtidig fokusere på at holde mængden af anvendte ressourcer på et rimeligt niveau. Der ligger således et hensigtsmæssigt dobbeltfokus i SROI-tallet, da det giver anledning til at benytte ressourcer på den bedst mulige måde, end hvis der blot var fokus på overholdelse af budgetrammer eller blot fokus på organisationens aktiviteter og mission uden skelnen til resourceforbrug og allokering af interne ressourcer mellem projekter. SROI kan med andre ord give motivation til at opnå den størst mulige sociale impact med et bestemt antal ressourcer for hånden. Indenfor den samme organisation kan der dermed også prioriteres mellem forskellige projekter afhængig af, hvilke projekter der vurderes til at opnå bedst balance mellem ressourcer og den potentielle sociale impact.

Udfordringer ved Social Return on Investment

Selvom SROI således kan fungere som et fornuftigt værktøj til at synliggøre og rapportere social værdi, er der dog nogle forskellige udfordringer ved brug af SROI. De følgende afsnit gennemgår disse udfordringer.

Beregninger og økonomiske værdier

Den første udfordring er, at SROI involverer forskellige aspekter afhængig af, hvilken kontekst SROI-beregningerne indgår i. Der er således nogle kontekster, hvori SROI anses som værende i stand til at repræsentere social værdi på præcis vis og andre kontekster, hvor målinger er sværere at foretage. Der er flere studier, der rapporterer vellykkede SROI-målinger, hvis SROI bruges til at måle social værdi, hvor sociale velfærdsforbedringer materialiserer sig fysisk. Dette gælder for eksempel indsamling og distribution af overskydende fødevarer eller ny teknologi til at minimere affald (Lingane og Olsen, 2004) eller hvor overskydende mad bliver indsamlet for at reducere sult og fattigdom (Luke o.a., 2013). Når den sociale værdi derimod er et resultat af og indlejret i relationer mellem mennesker generelt og deres mentale tilstand, udviser de eksisterende case studier derimod flere problemer med repræsentativ måling af værdi. Denne type social værdi produceres ofte i organisationer, der tilbyder rådgivning (f.eks. Green, 2019), sundhedspleje (f.eks. Bellucci o.a., 2019), uddannelse (f.eks. Hall o.a., 2015) eller wellness (f.eks. Moody o.a., 2015). Green (2019) rapporterede for eksempel omkring et supportcenter, der ydede assistance og vejledning til kvindelige immigranter generelt og specifikt i forbindelse med at få job. Selvom kvinderne udviste tilfredshed med projektet, og at det gav dem, konkluderede Green (2019), at selvom noget af værdien var målelig, var der også en mere subtil og måske endnu mere vigtig del af den sociale værdi, som var svært målbart.

Der er forskellige måder, hvorpå man kan forbedre kvaliteten af SROI-rapportering i offentlige institutioner og non-profit-organisationer og især i de kontekster, hvor social værdi og effekt er mere kompleks og involverer relationer med forskellige interessentgrupper. Selvom der har været en del administrative udfordringer vedrørende SROI-måling og rapportering i offentlige institutioner generelt og specifikt i forbindelse med opgavefordeling og ekspertise på området (Vluggen o.a., 2020), har forskere også givet mere praktisk vejledning om, hvordan man forbedrer kvaliteten af information, der gives i forbindelse med social værdi og effekt måling. Det er således accepteret af forskere, der har analyseret mulighederne for social værdi måling og tillige i stigende grad anerkendt blandt non-profit organisationer, at organisationer kan supplere og synliggøre mere kvantitative beregninger af social værdi med kvalitative metoder. Derfor er målingerne af SROI i stigende grad blevet anbefalet til med fordel at kunne blive suppleret med andre oplysninger i rapporterne. Dette relaterer sig til tre punkter vedrørende brugen af SROI, nemlig 1) de kvalitative data fremlagt for selve processen med at beregne SROI, 2) refleksioner omkring selve den indsats, der er lavet for at hjælpe målgruppen for den sociale værdi og 3) kommunikationen vedrørende relationen til organisationens interessenter. Organisationer kan således med fordel beskrive, hvilken proces de har gennemgået i forbindelse med målingen og afrapporteringen af social værdi, og hvordan den sociale værdi er blevet til.

Her foreslår forskellige forskere brugen af narrativer og storytelling-elementer (Gibbon og Dey, 2011; Hoggins o.a., 2014; Li og Haque, 2019). Der argumenteres således for, at målinger af social værdi, som er svær målbar, kan komplementeres med kvalitative udsagn og narrativer, som understøtter fortællingen om, hvorfor og hvordan den frembragte sociale værdi er substantiel og vigtig. I mere komplekse projekter, hvor den sociale værdi er meget svær at måle, kan kvalitative udsagn sågar være den primære del af afrapporteringen af social værdi, mens SROI-beregninger da kan træde i baggrunden og fungere mere som komplementær indikator til narrativerne.

I forbindelse med benyttelse af SROI-beregninger er der således en risiko ved at forfalde til et rent utilitaristisk optimeringsperspektiv, hvor alt anses som målbart, og hvor det udelukkende handler om at maksimere SROI-ratioen. For selvom tilgangen til SROI-måling, hvor der søges efter præcise beregninger, kan synes at give indtryk af pålidelige og robuste tal og en følelse af objektivitet, kan tallene på paradoksvis vis forblive svage med hensyn til faktisk at overbevise interessenter og tjene offentlighedens interesser (Luke o.a., 2013). Derfor kan overbetoning af monetære mål, især i sammenhænge, hvor social værdi er vanskelig at måle, virke utroværdig og misforstået (se f.eks. Green, 2019; Firtin, 2023), fordi »præcise« beregninger af SROI kan fjerne for meget af den empiriske rigdom og kontekstuelle dynamik, der er forbundet med interventionerne relateret til social værdi (Gibbon og Dey, 2011; Watson o.a., 2016). Barman (2021) noterede sig endda, at investorer var tilbageholdende med at investere i projekter, som fokuserede på frembringelsen af social værdi,

hvis projektbeskrivelserne ikke var komplementeret med kvalitativ og kontekstuel data.

Derfor er argumentet, at SROI rapportering ikke nødvendigvis udelukkende handler om at lede efter præcise beregninger til måling af sociale initiativer og deres virkninger, men snarere om at finde »gode nok« målinger (Mook o.a., 2015: 237), der er suppleret med kvalitative data som f.eks. respondentudsagn og narrativer. Sofistiskerede beregninger af social indvirkning uden yderligere oplysninger kan ses som urimelige forsøg på at profitere på objekter, »der ofte betragtes som uvurderlige og unikke, såsom menneskeliv, sundhed eller natur« (Maier o.a., 2015: 1816, oversat af forfatterne). Der kan dermed være stor risiko for, at sociale iværksættere og offentlige institutioner lægger for stor vægt på SROI-beregninger og som konsekvens heraf »utilsigtet skifter til aktiviteter, der er lette at tjene penge på« (Arvidsson o.a., 2010: 3, oversat af forfatterne). En kontekstuel forståelse af SROI giver incitament til ikke at lægge et for stort fokus på at retfærdiggøre objektiviteten og præcisionen i SROI-målingerne overfor interessenterne, men i stedet fokusere på også *at forklare den proces og den kontekst*, hvori den sociale værdi er indlejret.

Mangfoldigheden af interessenter

En større del af brugen af SROI handler om, at organisationen, der skaber den sociale værdi, forsøger at forstå interessenterne. Interessenter vedrørende social værdiskabelse fra non-profit-organisationers eller lokale kommuners side kan for eksempel omfatte regulatorer (Nicholls, 2009), finansieringsorganer (Nicholls, 2018), offentlige institutioner (Maier o.a., 2015), donorer (Bellucci o.a., 2023), lokalbefolkningen eller samfundet generelt. Afhængigt af organisationen og de offentlige institutioner kan interessenter desuden involvere både interne og eksterne interessenter, hvor interne interessenter kan omhandle medarbejderne og ledelsen i en organisation, der bruger SROI-information til at styre deres beslutningstagning vedrørende ressourceallokering (Arvidsson o.a., 2010; Luke o.a., 2013; Nicholls, 2009). Derfor handler en væsentlig del af SROI-rapportering om at identificere, hvem de relevante interessenter er, og hvad deres perspektiv er (Green, 2019), da interessenternes forventninger og interventioner generelt har tendens til at påvirke initiativerne, der har til sigte at forbedre social trivsel (Mook o.a., 2015).

 Sociale værdi- og effektregnskaber har en tendens til at involvere en større vifte af interessentperspektiver sammenlignet med konventionelt regnskab og rapportering.

Sociale værdi- og effektregnskaber har en tendens til at involvere en større vifte af interessentperspektiver sammenlignet med konventionelt regnskab og rapportering. Jo mere diversificerede interessentperspektiverne er, jo mere krævende er normalt den infrastruktur, der kræves for at generere de sociale værdidata (Hall o.a., 2015). I lyset heraf bemærker en britisk regeringspolitik, at indikatorer for social værdi »kunne (og bør) ændres« baseret på interes-

sentperspektiver (Cabinet Office, 2009; Hall et al., 2015: 924, oversat af forfatterne). Det betyder, at resultatmål repræsenterer »en flerdimensionel aggregering af perspektiver, som ofte udvikler sig og ændrer sig, og som hver især er flydende og påvirket af forskellige faktorer« (Nicholls, 2009: 766, oversat af forfatterne). Dette kan også involvere flere måder og kommunikationskanaler (websteder, årsrapporter osv.) til rapportering, hvor institutioner i stedet for at producere en samlet SROI-måling med fordel kan producere forskellige SROI-beregninger for forskellige interessenter, afhængigt af hvad hver interessent anser for vigtigt i forhold til social værdi. Dette kan gøres ved at tilføje en forklaring om baggrunden og relevansen af sociale værdiberegninger (Mook o.a. 2015).

Måling og afrapportering af social værdi kan være endnu mere komplekst, hvis hver interessent har flere vinkler på, hvad den sociale værdi skal vurderes til at være. Her bruger forskere begrebet »objektiv multiple« (Yu og Mouritsen, 2020), som udtrykker, at et enkelt mål kan ses fra flere vinkler af den samme eller forskellige interessenter. Forskellige interessenter har en tendens til at værdiansætte den sociale værdi af et givent projekt på forskellige måder afhængigt af deres forventninger, selvom de ressourcer, der er afsat til projektet, er »objektivt« de samme (Firtin, 2023; Mook o.a., 2015). Komplexiteten øges især, hvis der er mange interessenter (mange finansieringskilder, forskellige støttemodtagere og involverede partnere), og interessenterne er unikke i deres forventninger. Interessenter trækker muligvis på forskellige forståelser af initiativerne, de involverede ressourcer og evalueringen af resultaterne (Gargani, 2017; Yates og Marra, 2017). Dette kan gøre målingen af SROI kompliceret og kræver inddragelse af interessenterne i måleprocessen i form af en dialog (Cabinet Office, 2009). Dialoger med interessenter kan i høj grad lette presset på den endelige dokumentation af samfundsmæssig værdi og effekt, da interessenterne således allerede er blevet »taget i betragtning« i måleprocessen. Her er forskellige former for rapportering i form af fortællinger og kvalitative udsagn som konkluderet i det foregående afsnit også nyttige til at tilfredsstille de potentielt forskellige interessenter (Mook o.a., 2015; Yates og Marra, 2017).

Indvirkninger på politisk beslutningstagning

I videnskabelige debatter såvel som i politisk beslutningstagning for offentlige institutioner er der blevet fremsat argumenter for, hvorvidt og i hvilket omfang SROI-måling og rapportering kan standardiseres. De oprindelige udviklere af SROI i The Roberts Foundation i USA og flere forskere (Nicholls, 2009; King, 2014) har diskuteret om data vedrørende social værdi og effekt er *mere værdifulde og relevante*, hvis de er standardiserede, dataene er indsamlet konsekvent over tid og er sammenlignelige på tværs af forskellige offentlige institutioner samt profit- og non-profit-organisationer (Hall o.a., 2015). Derfor har flere forskere også opfordret til at benytte mere standardiserede retningslinjer (Corvo o.a., 2022; King, 2014; Lingane og Olsen, 2004) sammen med generelle definitioner, der kunne gøre målingen af SROI mere anvendelig. I Storbritannien betragtes data vedrørende social værdi og effekt derimod

som *mere værdifulde og relevante*, »hvis de vælger og direkte inkorporerer de potentielt forskellige erfaringer fra interessenter« (Hall o.a., 2015: 917, oversat af forfatterne). Den britiske tilgang understreger de mange relationer med interessenter (som beskrevet i foregående afsnit), og at et objekt kan være værdifuldt af forskellige årsager for forskellige interessegrupper.

Den amerikanske tilgang til SROI favoriserer sammenlignelighed og standardisering af beregninger. I Storbritannien foretrækker man i stedet en tilgang, hvor social værdirapportering betragtes som relationel, hvor social værdi er afhængig af konteksten og de involverede interessegrupper. Denne tilgang accepterer også i nogen grad manglen på gennemsigtighed og objektivitet i rapportering af social værdi og sætter spørgsmålstegn ved SROI's evne til at rapportere sociale afkast til interessenter via et enkelt fastsat evalueringskriterium (Gargani, 2017). Desuden eksisterer der et valg om, hvorvidt regulering eller bløde retningslinjer for social værdi og effekt-rapportering kun skal være en del af politik for ledelse og gennemsigtighed i den offentlige sektor eller også en del af ledelsen af non-profit-organisationer. Der findes forskellige tilgange i retningslinjerne⁵ i de forskellige lande.

Rapportering om social værdi og effekt afhænger i høj grad af tilgængelige ressourcer. Den afhænger også i høj grad af de beregninger og indikatorer, som de udarbejdende virksomheders medarbejdere som for eksempel controllere, revisorer og finanseksperter har valgt, og de dataindsamlingsmetoder, der er tilgængelige i forbindelse med organisationens IT-systemer. Dette peger på en stor del af den rolle, som måleprocessen og infrastrukturen i dataindsamlingen spiller, samt de valg, der træffes af de involverede interessegrupper. Ledelses- og rapporteringspraksis involverer derfor også spørgsmål om det element, som måle- og dataindsamlingsprocessen spiller, samt de valg, der træffes af de involverende interessegrupper. Måleprocessen bliver yderligere påvirket af, hvad noget betyder for mennesker, når de vurderer dets værdi. Derfor afhænger den opgjorte sociale værdi samlet set af interessenternes perspektiver, tilgangen til retningslinjer, de involverede evaluatore og de måleinstrumenter og ressourcer, der er til rådighed i organisationen.

Til sidst skal det nævnes, at SROI ikke kun kan bruges til at evaluere forskellige projekter eller kommunikere *til* interessenterne, men også kan tjene som en systematisk måde at inkorporere interessenternes perspektiver i ledelsen af sociale interventioner, vurdere fremskridt taget med hensyn til modtagerne af ydelserne og vejlede vedrørende ledelsesbeslutninger mellem forskellige handlingsforløb. Som et forvaltningsværktøj for den offentlige sektor har SROI således potentialet til at styre institutioners og lokale myndigheders aktiviteter såvel som deres partnere mod at udvikle de aktiviteter, der skaber større social værdi (Vluggen o.a., 2020). Når SROI bruges som et ledelsesværktøj, er målinger tilbøjelige til at påvirke objektet, der bliver målt, hvilket er en velkendt bias i økonomistyringslitteraturen, også kendt som Hawthorne-effekten (Roethlisberger og Dickson, 1939). Da social værdi således er et

produkt af måleinstrumenterne og interessenternes perspektiver, er SROI målinger sårbare over for bias.

Når SROI bruges som et offentligt styringsværktøj, kan det generelt føre til bedre overholdelse af interessenternes og samfundets forventninger, mens det er potentielt sårbart over for de allerede eksisterende klassifikationer i økonomistyringssystemer og begrebets vaghed og åbenhed over for flere fortolkninger (Green, 2019). Dette understøtter de tidligere argumenter om, at SROI-beregninger bør understøttes af beskrivelser af instrumenterne og de beslutninger og overvejelser, der tages under måleprocessen. Kun gennem denne tilgang kan det fulde potentiale i SROI indløses, og beregninger af samfundsværdi blive mere legitime og gennemsigtige for offentlige institutioner, finansieringsorganisationer, modtagere, donorer og andre interne og eksterne interessenter.

Behov for mere viden om informationsværdien af forskellige former for rapportering

Denne artikel har gennemgået målemetoder for social værdi og effekt og uddybet deres anvendelighed i forskellige sammenhænge. Forskellige metoder er blevet udviklet gennem årene af forskellige organisationer og lande, hvor SROI er blevet betragtet som en mere foretrukken metode, idet SROI kan måle værdien af social indsats og effekt og tager hensyn til interessenternes perspektiver. SROI-metoden muliggør også sammenligneligheden af sociale interventioner og kan anvendes som et ledelsesværktøj, som kan bidrage til udvikling af sociale interventioner i overensstemmelse med interessenternes ønsker og interesser. SROI kan tillige understøtte offentlige institutioners og sociale iværksætteres arbejde med at synliggøre og dokumentere, hvordan de ressourcer, der er brugt til at opnå den samfundsmæssige værdi, er blevet anvendt. Brugen af SROI kan således hjælpe med at retfærdiggøre en organisations eksistens og styrke forholdet til interessenter. Disse fordele kommer dog med en række forskellige udfordringer vedrørende måling og rapportering, da social værdi afhænger af forskellige interessenters forskellige perspektiver, tilgange til retningslinjer, evaluatore og de måleinstrumenter og ressourcer, der er anvendelige i den givne organisations økonomistyrings- og IT-systemer.

Videnskabeligt set er det blevet debatteret, hvorvidt og i hvilket omfang SROI måling og rapportering kan standardiseres, hvilket rejser spørgsmål om, hvor (sektorer, sammenhænge) og hvad (SROI-beregninger, rapporteringsformater) der bør forventes at blive genstand for standardisering. Forskellige retningslinjer for SROI er blevet udviklet i årenes løb, hvor nogle lægger vægt på evnen til at ensrette SROI-beregninger, mens andre prioriterer fleksibilitet og dialog med interessenter. Dette fører til overvejelser for fremtidige beslutningstagere og udviklere af retningslinjer omkring balancen mellem øget ansvarlighed og sammenlignelighed via standardisering, samtidig med at der er tilstrækkelig fleksibilitet til, at SROI-metoden kan anvendes til en lang række formål og forskelligartede interessenters behov. Benyttelsen af mere fleksible

retningslinjer for måling af social værdi kan overvejes for at opnå en større bevidsthed og accept i offentlige institutioner af måling og afrapportering af social værdi samt tilskynde non-profit-organisationer og sociale iværksættere til at engagere sig i at synliggøre deres arbejde.

Mere forskning er nødvendig for bedre at forstå de mulige tilsligtede og utilsigtede virkninger af SROI-måling og -rapportering i forskellige sammenhænge med de potentielle bias, som rapportering af social værdi kan medføre. Der er også behov for mere viden om informationsværdien af forskellige former for rapportering, som kan involvere enten omfattende beregninger eller forskellige kombinationer af kvalitative data og narrativer, som kan føre til forskellige grader af tilfredshed blandt interessenterne. Systematisk empirisk dokumentation til støtte for eller udfordring af SROI-antagelser og forskellige måder at anvende SROI på er således nødvendig for at træffe bedre beslutninger om fremtidige retningslinjer og standardisering.

Noter

- 1 Også kendt som »The Roberts Foundation« eller REDF, en amerikansk non-profit-organisation.
- 2 Se for eksempel Lingane og Olsen (2004): Guidelines for Social Return on Investment Social Value International: The guide to SROI (www.socialvalueint.org/guide-to-sroi) Social Value UK: The Guide to SROI (www.socialvalueuk.org/standards-and-guidance) The SROI Network: Accounting for Value (www.socialvaluelab.org.uk)
- 3 SROI er en del af World Health Organization's 2020 og 2030 agenda for bæredygtighed (<https://www.euro.who.int/data/assets/pdf/file/0009/347976/20170828-h0930-SROI-report-final-web.pdf>) SROI er også en del af 'United Nations Development Programme' (UNPD) (https://www.undp.org/sites/g/files/zskgke326/files/migration/eurasia/SROI_policy-brief_ENG.pdf)
- 4 <https://sbst.dk/tvaergaende-omrader/om-social-og-boligstyrelsens-viden/so-em-og-oekonomiske-analyser>
- 5 Eksempler på retningslinjer i andre lande er »A guide to Social Return on Investment« (2009) af New Economics Foundation, Cabinet Office og andre i Storbritannien; »The Guide to SROI« (2012), af Cabinet Office UK; »Social Return on Investment (SROI) Approach Guide« (2020) af Department of Communities and Justice, New South Wales, Australien og »Måling af reel værdi: en DIY-guide til socialt investeringsafkast« (2007) af New Economics Foundation, Californien.

Referencer

- Adams, Sarah, Dale Tweedie og Kristy Muir (2021), »Social impact reporting in the public interest: The case of accounting standardization«, *Qualitative Research in Accounting & Management*, 18(3): 390-416.
- Arvidsson, Malin, Fergus Lyon, Stephen McKay og Domenico Moro (2013), »Valuing the social? The nature and controversies of measuring Social Return on Investment (SROI)«, *Voluntary Sector Review*, 4(1): 3-18.
- Barman, Emily, Matthew Hall og Yuval Millo (2021), »Demonstrating value: How entrepreneurs design new accounting methods to justify innovations«, *European Accounting Review*, 30(4): 675-704.
- Bellucci, Marco, Carmela Nitti, Serena Franchi, Enrico Testi og Luca Bagnoli (2019), »Accounting for social return on investment (SROI): The costs and benefits of family-centred care by the Ronald McDonald House Charities«, *Social Enterprise Journal*, 15(1): 46-75.
- Bellucci, Marco, Mario Biggeri, Carmela Nitti og Linda Terenzi (2023), »Accounting for disability and work inclusion in tourism«, *Annals of Tourism Research*, 98: 1-18.
- Bowman, Cliff og Véronique Ambrosini (2000), »Value creation versus value capture: Towards a coherent defi-

- inition of value in strategy«, *British Journal of Management*, 11(1): 1-15.
- Brickson, Shelley (2007), »Organizational Identity Orientation: The Genesis of the Role of the Firm and Distinct Forms of Social Value«, *The Academy of Management Review*, 32(3): 864-88.
- Cabinet Office (2009), Office of the Third Sector, A Guide to Social Return on Investment, London: UK.
- Corvo, Luigi, Lavinia Pastore, Marco Mastrodascio og Denita Cepiku (2022), »The social return on investment model: a systematic literature review«, *Meditari Accountancy Research*, 30(7): 49-86.
- Costa, Ericka og Caterina Pesci (2016), »Social impact measurement: why do stakeholders matter?« *Sustainability Accounting, Management and Policy Journal*, 7(1): 99-124.
- Det nationale forsknings- og analysecenter for velfærd (2018), »Social Økonomisk Investeringsmodel«, Socialstyrelsen.
- Dowling, Emma (2017), »In the wake of austerity: Social impact bonds and the financialisation of the welfare state in Britain«, *New Political Economy*, 22(3): 294-310.
- EU direktiv 2022/2464, tilgået på <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX:32022L2464>
- Firtin, Cemil Eren (2023), »Accountingisation of social care: The multiplicity and embeddedness of calculations and valuations in costing and caring practices«, *Qualitative Research in Accounting and Management*, 20(1), 144-66.
- Finansministeriet (2021), »Handlingsplan for FN's verdensmål«, https://fm.dk/media/24855/handlingsplan-for-fns-verdensmaal_web_a.pdf.
- Fundamentet (2016), »SROI rapport«, <https://fundamentet.org/wordpress/wp-content/uploads/2014/12/SROI-Rapport-Fundamentet-2016.pdf>
- Gargani, John (2017), »The leap from ROI to SROI: Further than expected?« *Evaluation and Program Planning*, 64: 116-26.
- Gibbon, Jane og Colin Dey (2011), »Developments in Social Impact Measurement in the third sector: Scaling up or dumbing down?« *Social and Environmental Accountability Journal*, 31(1): 63-72.
- Green, Kai Roland (2019), »Social return on investment: A women's cooperative critique«, *Social Enterprise Journal*, 15(3): 320-38.
- Hall, Matthew, Yuval Millo og Emily Barman (2015), »Who and what really counts? Stakeholder prioritization and accounting for social value«, *Journal of Management Studies*, 52(7): 907-34.
- Hall, Matthew og Yuval Millo (2018), »Choosing an accounting method to explain public policy: Social Return on Investment and UK Non-profit sector policy«, *European Accounting Review*, 27(2): 339-61.
- Hansen, Erik og Stefan Schaltegger (2016), »The Sustainability Balanced Scorecard: A systematic review of architectures«, *Journal of Business Ethics*, 133: 193-221.
- Hoggins, Colin, Wendy Stubbs og Tyron Love (2014), »Walking the talk(s): Organisational narratives of integrated reporting«, *Accounting, Auditing & Accountability Journal*, 27(7): 1090-1119.
- Jardine, Cara og Bill Whyte (2013), »Valuing desistence? A Social Return on Investment case study of a through-care project for short-term prisoners«, *Social and Environmental Accountability Journal*, 33(1): 20-32.
- King, Neil (2014), »Making the case for sport and recreation services: The utility of social return on investment (SROI) analysis«, *International Journal of Public Sector Management*, 27(2), 152-64.
- Landsforeningen for børn og forældres ydelser (2019), »SROI rapport udarbejdet af 'Økonomer uden grænser'«, <http://economistswithoutborders.net/wp-content/uploads/2019/05/LFBF.pdf>
- Lautermann, Christian (2013), »The ambiguities of (social) value creation: towards an extended understanding of entrepreneurial value creation for society«, *Social Enterprise Journal*, 9: 184-202.
- Li, Zhongtian og Shamima Haque (2019), »Corporate social responsibility employment narratives: a linguistic analysis«, *Accounting, Auditing & Accountability Journal*, 32(6): 1690-1713.
- Lindgaard, Mette, Peter Thorgaard og Morten Wiene (2015), *Is it worth it: How to measure social return on investment*, København: Deloitte.
- Lingane, Alison og Sara Olsen (2004), »Guidelines for Social Return on Investment«, *California Management Review*, 46(3): 115-35.
- Luke, Belinda, Jo Barraket og Robyn Eversole (2013), »Measurement as legitimacy versus legitimacy of measures: Performance evaluation of social enterprise«, *Qualitative Research in Accounting and Management*, 10(3/4): 234-58.
- Maier, Florentine, Christian Schober, Ruth Simsa og Reinhard Millner (2015), »SROI as a method for evaluation research: Understanding merits and limitations«, *Voluntas*, 26: 1805-30.
- Millar, Ross og Kelly Hall (2013), »Social return on investment (SROI) and performance measurement: The opportunities and barriers for social enterprises in health and social care«, *Public Management Review*, 15(6), 923-41.
- Mook, Laurie, John Maiorano, Sherida Ryan, Ann Armstrong og Jack Quarter (2015), »Turning Social Return on Investment on its head: The stakeholder impact statement«, *Nonprofit Management and Leadership*, 26(2): 229-46.
- Nicholls, Alex (2009), »'We do good things, don't we?': 'Blended Value Accounting' in social entrepreneurship«, *Accounting, Organizations and Society*, 34: 755-69.
- Nicholls, Jeremy, Ellis Lawlor, Eva Neitzert og Tim Goodspeed (2012), »A guide to Social Return on Investment«, The SROI Network.

- Nicholls, Alex (2018), »A general theory of social impact accounting: Materiality, uncertainty and empowerment«, *Journal of Social Entrepreneurship*, 9(2): 132-53.
- Nielsen, Janni Grouleff, Rainer, Lueg og Dennis van Liempd, D. (2021), »Challenges and boundaries in implementing social return on investment: An inquiry into its situational appropriateness«, *Nonprofit Management and Leadership*, 31: 413-35.
- Owen, Frances, Jingyu Li, Lisa Whittingham, Jennifer Hope, Courtney Bishop, Anne Readhead og Laurie Mook (2015), »Social Return on Investment of an innovative employment option for persons with developmental disabilities«, *Nonprofit Management and Leadership*, 26(2): 209-28.
- Power, Michael (2018), »Creativity, risk and the research impact agenda in the United Kingdom«, *European Review*, 26(1): 25-34.
- Rotheroe, Neil og Adam Richards (2007), »Social Return on Investment and social enterprise: Transparent accountability and sustainable development«, *Social Enterprise Journal*, 3(1): 31-48.
- Roethlisberger, Fritz og William Dickson (1939), *Management and the Worker*, Cambridge, Massachusetts: Harvard University Press.
- Social- og Boligstyrelsen (2023), »Vejledning til udarbejdelse af materiale«, <https://sbst.dk/Media/638116223274360342/Vejledning%20til%20A-%20og%20B-Institutioner.pdf>
- Social value UK (2020), <https://ukgbc.org/news/government-publishes-new-social-value-model/>
- Then, Volker, Christian Schober, Olivia Rauscher og Konstantin Kehl (2017), »How Have SROI Analyses Been Performed in Practice? Four Selected Case Studies«, i Maria La Torre, red., *Social Return on Investment Analysis*, Palgrave Studies in Impact Finance, Milano: Palgrave Macmillan, pp. 315-64.
- Vluggen, Rob, Relus Kuijpers, Janjaap Semeijn og Cees Gelderman (2020), »Social return on investment in the public sector«, *Journal of Public Procurement*, 20(3): 235-64.
- Walk, Marlene, Itay Greenspan, Honey Crossley og Femida Handy (2015), »Social Return on Investment analysis: A case study of a job and skills training program offered by a social enterprise«, *Nonprofit Management and Leadership*, 26(2): 129-44.
- Watson, Kelly, James Evans, Andrew Karvonen og Tim Whitley (2016), »Capturing the social value of buildings: The promise of Social Return on Investment«, *Building and Environment*, 103: 289-301.
- Yates, Brian og Mita Marra (2017), »Social Return on Investment (SROI): Problems, solutions... and is SROI a good investment?« *Evaluation and Program Planning*, 64: 136-44.
- Young, R. (2006), *For What It Is Worth: Social Value and the Future of Social Entrepreneurship. Social Entrepreneurship: New Models of Sustainable Social Change*, Oxford: Oxford University Press.
- Yu, Lichen og Jan Mouritsen (2020), »Accounting, simultaneity and relative completeness: The sales and operations planning forecast and the enactment of the 'demand chain'«, *Accounting, Organizations and Society*, 84: 1-16.